

naar der er Tale om de lavere Lønninger. Man bør ikke bruge denne Lov som en Harmonika, man kan trække ud efter Behag, naar det er til Fordel for Statskassen. Naar den kan tjene en 5 Øre der ved, saa trækker den paagældende Embedsmand Harmonikaen ud, saa at Lønnen bliver stor, og kan man tjene en 5 Øre ved, at Lønnen er lav, trækker man den ind. Det er en Fremgangsmaade, som Staten skulde holde sig en lille Smule for køn til. Jeg henstiller derfor, om man ikke kunde søge at tilvejebringe lidt Retfærdighed der, hvor den nu ikke findes.

Christian Rasmussen: Jeg er overordentlig glad ved, at der, som i tidligere Aar, er forelagt et Forslag om at yde dem af Statens Funktionærer, som ikke have faaet Gavn af de hidtil forelagte og vedtagne Lønningslove, et Lønningstillæg i Henhold til, hvad vi for nogle Aar siden vedtogte, men jeg maa paa den anden Side udtale en Beklagelse af, at det synes, som om man i adskillige Etater søger paa bedst mulige Maade at forhindre, at de Funktionærer, man havde tænkt sig skulde have Gavn af dette midlertidige Lønningsforslag, faa Gavn deraf, ja at man endogsaa stiller det saaledes, at de ikke faa noget som helst. For adskillige Bestillingsmænd indenfor Statsadministrationen gælder det jo, at uagtet de, saavidt man kan skønne af den først vedtagne Lov, have en ubestridelig Ret til at faa Dyrtidstillæg i Lighed med andre Statsfunktionærer, gør man sig fra de forskellige Administrationsgrene stadig Anstrengelser for at forhindre, at de faa det. Det er af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) i Dag nævnt, hvorledes den højtærede Forsvarsminister, naar han optræder som Marineminister, maa udbetale Lønningstillæg til de fast ansatte daglønnede Arbejdere paa Holmen, men naar han optræder som Krigsminister, nægter han de faste daglønnede Arbejdere paa Laboratoriet det Lønningstillæg, som de efter min Opfattelse have Krav paa — altsaa det samme Lønningstillæg, som han tilstaar de under samme Forhold ansatte Arbejdere paa Holmen. Det er ganske mærkværdigt, at to Etater, der ere indordnede under den samme Minister, stilles saa højst forskelligt. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind paa dette højst mærkelige Forhold, hvor meget man end kunde fristes dertil netop paa Grundlag af dette, at det er den samme Mand, der administrerer disse to Ministerier, og at man ikke des-

mindre sætter sig imod, at Funktionærerne under det ene Ministerium blive ligestillede med Funktionærerne under det andet.

Der er en helt anden og større Klasse af Funktionærer, med Hensyn til hvilke jeg har den bestemte Opfattelse, som jeg heller ikke har hørt nogen kunde bestride, at de absolut maatte falde ind under Bestemmelserne i den her forelagte Lov, men som man ikke desmindre gennem en Række af Aar har nægtet det Lønningstillæg, som de efter min Opfattelse rettelig have Krav paa, nemlig Arbejderne paa Statsbaneværkstederne. De ere ansatte paa Statsbanernes Værksteder under akkurat de samme Forhold som de tilsvarende Arbejdere paa Holmen og maatte derfor ganske naturligt have Krav paa at faa Lønningstillæget efter dette Lovforslag og de Lovforslag, der ere gaaede forud for dette. Alligevel have de ikke faaet det. De have ved forskellige Lejligheder forespurgt om, hvorfor de ikke fik det. De have talt med Generaldirektionen for Statsbanerne derom og have sikkert ogsaa været hos den højtærede Minister, men de have stadig faaet Afslag. For almindelige Mennesker er det aldeles umuligt at forstaa, hvorfor disse Mennesker, Arbejderne ved Statsbanerne og Laboratoriet, ikke kunne faa dette Lønningsstillæg.

Der synes i øvrigt at herske stor Uklarhed og ganske mærkelige Forhold indenfor de enkelte Ministerier med Hensyn til, hvorledes man maa stille sig overfor Funktionærer i to forskellige Etater, der i øvrigt sortere under samme Ministerium. Man har fra Ministeriet for offentlige Arbejders Side nægtet Statsbaneværkstedernes Arbejdere Del i Lønningstillæget. Det kan nu endda være, hvad det vil, uagtet det ser underligt ud, efter hvad jeg har forklaret tidligere, og efter det Forhold, hvori man i øvrigt har stillet sig til Holmens Arbejdere. Men at man samtidig nægter at stille Arbejderne fra to Etater, Jernbanevæsenet og Vandbygningsvæsenet, ens med Hensyn til, hvad der ydes dem ud over deres egentlige faste Løn, det forbavser mig. Men Forholdet er ikke desto mindre det, at medens der ved Jernbanevæsenet betales Milepenge, Dagpenge og Timepenge o. s. v. til alle de Funktionærer, som falde ind under Løven, og ogsaa til de Funktionærer, til hvem det er bevilget herfra, men som ikke falde ind under Jernbanevæsenets Lønningslov, er det i Vandbygningsvæsenet, der ligeledes sorterer under Ministeriet for offentlige Arbejder,